

Det civile beredskab på regionalt niveau

Tilbage til [forsiden](#).

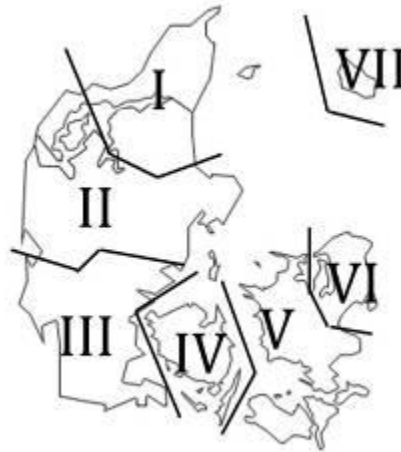
Dette er et kort uddrag af kapitel 5 i bogen "Danmarks dybeste hemmelighed", 2. udgave.

I 1960 besluttede man at inddele det civile beredskab i en regional struktur idet der gennem forhandlinger med forsvarret, civilforsvaret og politiet var nået til enighed om følgende model:

- Militærregioner: omfattede de regionale hærenheder, militærdistrikterne og installationer. Under besættelsen blev der oprettet 8 militærregioner, som blev reduceret til 7.¹
- Politiregioner: omfattede politikredsene, udrykningsdelingerne og beredskabsordenskorpsen. Var oprettet i 1951²
- Civilforsvarsregioner (fra 1993 kaldet beredskabsregioner): civilforsvarets (fra 1993 kaldet redningsberedskabets) regioner. Oprettet i 1949 under navnet Civilforsvarsdistrikter. Omfattede beredskabskorpsen (fra 1993 kaldet Det statslige regionale redningsberedskab), det kommunale brandvæsen og civilforsvar (fra 1993 kaldet Det kommunale redningsberedskab) og ambulance- og sygehusberedskabet. Den hidtidige Civilregion VIII (Lolland, Falster, Møn og den sydlige del af Sjælland) blev marts 1971 lagt sammen med Civilregion V, men således at der stadig skulle planlægges for en afskæring af øerne.³

Regionsinddelingen:

- *Region I: Nordjyllands Amt*
- *Region II: Viborg, Ringkøbing og Aarhus Amt*
- *Region III: Ribe, Vejle og Sønderjyllands Amter*
- *Region IV: Fyns Amt*
- *Region V: Vestsjællands og Storstrøms Amter*
- *Region VI: Københavns og Frederiksberg Kommuner samt Københavns, Frederiksborg og Roskilde Amter*
- *Region VII: Bornholms Amt*

Baggrunden for civilregionerne var et ønske om et administrativt led, som svarede til de hidtidige militære regioner og civilforsvarsdistrikter (senere benævnt civilforsvarsregioner og senere igen beredskabsregioner) samt et ønske om at sikre, at ingen del af landet skulle være uden en overordnet administration i tilfælde af krig, hvor brug af atomvåben kunne gøre det meget vanskeligt at gennemføre civil administration af landet. Civilregionerne er derfor også blevet kaldt statsmagtens lokale krigstidsadministrationer.

Hovedopgaven for civilregionerne bestod i fredstid i at koordinere planlægningen af det civile beredskab i regionen.

Civilregionens stabsorganisation skulle først etableres fuldt ud under krise eller krig.

Regionsamtmanden og de øvrige tre regionschefer fra forsvarret, civilforsvaret og politiet udgjorde den regionale totalforsvarsledelse, der benævntes regionsledelsen eller den regionale totalforsvarsledelse.

Regionsledelsen havde under en national krise og krig som hovedopgave, at:

- Samle og formidle informationer om situationen i totalforsvaret.
- Prioritere og koordinere anvendelsen af regionens civile resurser, der angik totalforsvaret inden for regionen – herunder at henlægge konkrete opgavers løsning til andre udførende myndigheder (f.eks. kommunerne) i så stor en udstrækning, det var muligt.
- Orienter om forhold af fælles interesse og koordinere omkring iværksættelsen af myndighedernes planer.
- Bistå og aflaste regeringen og centraladministrationen.

Den enkelte regionschef havde inden for sit eget ansvarsområde kompetence til at træffe de beslutninger og iværksætte de foranstaltninger, som var blevet dem uddelegeret. Fuld kompetence kunne uddelegeres, og blev givet automatisk, hvis forbindelsen til de centrale myndigheder i REGAN VEST og ØST blev afbrudt.

I 2003 blev civilregionerne nedlagt, og politiet overtog en række af de planlægningsmæssige og koordinerende opgaver inden for det civile beredskab.

Går vi et skridt længere frem i tiden til politireformen i 2007, nedlægges politiregionerne ligeledes - og det koordinerende ansvar overgik til politidirektørerne i de 12 nye politikredse (Læs om politiets rolle i det civile beredskab [her](#)).

Læs mere om regionskommandocentralerne generelt [her](#).

Læs om de specifikke regionale kommandocentraler her:

- [Region I](#)
- [Region II](#)
- [Region III](#)
- [Region IV](#)
- [Region V](#)
- [Region VI](#)
- [Region VII](#)

Poul Holt Pedersen og Karsten Pedersen forfatterne@reganvest.dk. Se "Danmarks dybeste hemmelighed. REGAN VEST – regeringens og kongehusets atombunker" Billesø & Baltzer 2011, www.reganvest.dk og www.facebook.com/reganvest

1 I 2000 blev Militærregion I og II samt III og IV endvidere slået sammen og de blev alle omdøbt til lokalforsvarsregioner. Under militærregionerne hørte også hjemmeværnsregionerne, som i fredstid skulle bistå militærregionen i totalforsvarssamarbejdet – og som i krigstid ville høre direkte under militærregionen (i Region V var der to hjemmeværnsregioner).

2 Politiregionerne blev nedlagt igen i 2007 hvorefter opgaverne med det koordinerende ansvar overgik til 12 nye politikredse.

3 De resterende syv civilregioner blev nedlagt i 2003.